

✂

Rep. nr.: 08/13847

A.R.E.V. nr. 08/1229/B

Bundel nr.:

VONNIS.

De rechtbank van eerste aanleg, zetelende te Dendermonde, tiende kamer, zitting houdende in burgerlijke zaken.

Gezien de voorgelegde stukken, waaronder het hier aangehecht verzoekschrift neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 2 juni 2008 aangeboden door mr. F. Van Royen, advocaat te 9100 Sint-Niklaas, Joseph Lonckestraat 50, namens :

██████████, van Belgische nationaliteit, arbeider, geboren te ██████████
██████████ op ██████████ 1974, wonende te 9100 Sint-Niklaas, ██████████
██████████

Gehoord mevrouw H. Standaert, ondervoorzitter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, in haar verslag, tevens voorzitter van deze kamer.

Gehoord verzoeker, in persoon verschijnende en bijgestaan door mr. F. Van Royen, advocaat te 9100 Sint-Niklaas, Joseph Lonckestraat 50, in raadkamer op 30 september 2008.

1. Voorgaanden

Verzoeker is op ██████████ 2007 te ██████████ (Marokko) in het huwelijk getreden met ██████████, geboren te ██████████ (Marokko) op ██████████ 1984. De huwelijksakte werd geregistreerd door de notariële afdeling van de rechtbank van eerste aanleg te ██████████ (Marokko) op ██████████ 2007.

Bij schrijven d.d. 3 september 2007 heeft de dienst bevolking bij de stad Sint-Niklaas de procureur des Konings te Dendermonde in kennis gesteld van het huwelijk tussen verzoeker en ██████████ Volgens de stad Sint-Niklaas waren er geen concrete vermoedens van een schijnhuwelijk en zou enkel het leeftijdsverschil een aanwijzing kunnen zijn.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

Op basis van het huwelijk heeft L. [REDACTED] G. [REDACTED] via de Belgische diplomatieke post in [REDACTED] (Marokko) op 1 november 2007 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend.

Na een negatief advies van de procureur des Konings te Dendermonde d.d. 17 maart 2008 werd de visumaanvraag op 20 maart 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken geweigerd en dit op grond van artikel 146 bis B.W. en artikel 21 Wetboek IPR. Meer concreet werden hiertoe in de beslissing tot weigering volgende elementen aangehaald :

“Overwegende dat in het desbetreffende geval de echtgenoot van de visumaanvraagster Belg is en dat de volgende feiten aanduiden dat deze beschikking niet gerespecteerd wordt :

- *Er bestaat een leeftijdsverschil van tien jaar tussen de echtgenoten.*
- *De echtgenote verklaarde aan de Belgische diplomatieke post dat ze haar man per toeval op straat heeft leren kennen, mijnheer verklaarde aan de lokale politie dat hij [REDACTED] tijdens een huwelijksfeest heeft leren kennen.*
- *Mevrouw beweerde dat de beslissing om te huwen genomen werd in april 2007, terwijl mijnheer verklaart dat deze beslissing al in de zomer van 2006 werd genomen.*
- *Volgens hem hielden beiden contact gedurende drie à vier jaar. De visumaanvraagster daarentegen stelt dat er weinig contact was na hun eerste ontmoeting.*
- *De echtgenote zegt dat ze in België de taal zal leren en daarna misschien wil gaan werken, terwijl [REDACTED] verklaarde dat ze universitaire studies wil volgen. Bovendien beweert hij dat ze goed Frans spreekt terwijl uit de informatie van de diplomatieke post blijkt dat mevrouw Frans spreekt noch begrijpt.*
- *Mevrouw heeft twee zussen die in Sint-Niklaas wonen, niet ver van haar echtgenoot. Ze verklaarde echter dat hij haar zussen nooit heeft ontmoet vóór het huwelijk. Daarnaast heeft ze nog andere familieleden in België.”*

Blijkens een verklaring van de burgemeester van de stad Sint-Niklaas d.d. 6 juni 2008 werd het huwelijk van verzoeker en [REDACTED] inmiddels ingeschreven in het bevolkingsregister van de stad Sint-Niklaas.

Rep. nr.:

2. Voorwerp van het verzoek

Bundel nr.:

Het verzoek strekt ertoe overeenkomstig de artikelen 23 en 27 § 1 lid 3 Wetboek IPR de tussen verzoeker en ██████████ opgestelde huwelijksakte, dewelke op 1 augustus 2007 werd geregistreerd door de notariële afdeling van de rechtbank van eerste aanleg te Tanger (Marokko) te horen erkennen naar Belgisch recht.

3. Beoordeling

3.1.

Het verzoek tot erkenning van de buitenlandse huwelijksakte werd neergelegd naar aanleiding van een negatieve beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van een procedure gezinshereniging.

Artikel 27 § 1 laatste lid Wetboek IPR voorziet dat beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen.

Dat de weigering tot erkenning terzake uitgaat van de Dienst Vreemdelingenzaken bij de FOD Binnenlandse Zaken, doet - gelet op het bepaalde in artikel 27 § 1 laatste lid Wetboek IPR - geen afbreuk aan de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg.

In een arrest van 25 september 2007 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenzaken, met verwijzing naar de procedure van artikel 27 § 1 laatste lid Wetboek IPR, trouwens expliciet dat "*(zij) geen rechtsmacht (heeft) om, weze het incidenteel, te onderzoeken of (een) weigering van de Dienst Vreemdelingenzaken tot het erkennen van de geldigheid van de vreemde huwelijksakte wettig is*" (vgl. VANVOORDEN K., De erkenning door Belgische overheden van buitenlandse akten inzake de burgerlijke staat: tegenstrijdige beslissingen, T. Vreemd., 2008, themanummer IPR,13).

Terzake is verzoeker woonachtig te Sint-Niklaas zodat het verzoek regelmatig aanhangig werd gemaakt bij deze rechtbank.

Rep. nr.:

3.2.

Bundel nr.:

Daar waar de Dienst Vreemdelingenzaken de erkenning van de buitenlandse huwelijksakte weigerde in het kader van de procedure gezinshereniging, is inmiddels - hangende de procedure - gebleken dat deze huwelijksakte werd erkend door de gemeentelijk ambtenaar nu er een inschrijving van het huwelijk in de bevolkingsregisters plaatsvond.

In dit kader stelt verzoeker ter terechtzitting d.d. 30 september 2008 dat de erkenning door de gemeentelijk ambtenaar geen afbreuk doet aan zijn belang om het verzoek tot erkenning te handhaven. Volgens verzoeker heeft de beslissing van de gemeentelijk ambtenaar immers geen bindende kracht erga omnes.

Artikel 27 § 1 lid 1 Wetboek IPR voorziet dat een buitenlandse authentieke akte in België door "alle overheden" wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.

Doordat elke overheid bevoegd is om buitenlandse akten de plano te erkennen, is het mogelijk dat er - zoals terzake - tegenstrijdige beslissingen ontstaan (vgl. VANVOORDEN K., o.c., 11).

De beslissing tot erkenning van de gemeentelijk ambtenaar kadert in artikel 31 Wetboek IPR. Volgens deze bepaling kunnen buitenlandse authentieke akten betreffende de burgerlijke stand slechts in de registers worden over- of ingeschreven na een onderzoek van de voorwaarden bedoeld in artikel 27 § 1 Wetboek IPR.

De bevoegdheid toegekend aan de gemeentelijk ambtenaar is derhalve beperkt tot de erkenningen die gevraagd worden in het kader van het houden van de registers. Dit betekent dus dat deze bepaling de erkenningsbevoegdheid voor de andere overheden op grond van artikel 27 § 1 lid 1 Wetboek IPR niet uitsluit (vgl. VANVOORDEN K., o.c., 14).

Rep. nr.:

Bundel nr.:

De omstandigheid dat de ambtenaar van de burgerlijke stand de buitenlandse akte erkent, staat er bijgevolg niet aan in de weg dat de Dienst Vreemdelingenzaken binnen haar bevoegdheden in het kader van het verlenen van een visum gezinshereniging deze erkenning weigert (vgl. VANVOORDEN K., o.c., 12, met verwijzing naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 16 oktober 2007).

Dat het huwelijk tussen verzoeker en [REDACTED] door de gemeentelijk ambtenaar werd erkend, impliceert bijgevolg niet dat verzoeker niet (meer) over het vereiste belang zou beschikken bij het handhaven van zijn verzoek.

Artikel 27 § 1 laatste lid Wetboek IPR voorziet immers in de mogelijkheid tot het instellen van beroep *“ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen”* terwijl terzake een weigering tot erkenning door de Dienst Vreemdelingenzaken voorhanden is.

Volgens de bewoordingen in voormeld artikel 27 § 1 laatste lid kan dus ook iemand die geconfronteerd wordt met een erkenning van een buitenlands huwelijk door de ene overheid en een weigering tot erkenning ervan door de andere, een eenzijdig verzoek tot erkenning richten tot de rechtbank van eerste aanleg (vgl. VANVOORDEN K., o.c., 13).

Het verzoek is derhalve ontvankelijk.

3.3.

Overeenkomstig artikel 27 § 1 lid 1 Wetboek IPR wordt een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.

Naar aanleiding van het door de procureur des Konings gevoerde onderzoek werd [REDACTED] op 3 januari 2008 door de Belgische diplomatieke post in [REDACTED] (Marokko) verhoord. Op 5 maart 2008 vond het verhoor van verzoeker door de politiediensten van Sint-Niklaas plaats.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

Uit geen enkel gegeven van het dossier blijkt dat verzoeker en [REDACTED] in Marokko huwden met het enkele doel aan de toepassing van het Belgisch recht te ontsnappen. Beiden hebben banden met Marokko nu [REDACTED] G[REDACTED] er woont en van Marokkaanse nationaliteit is terwijl verzoeker een Belg van Marokkaanse afkomst is. Van enige wetsontduiking in de zin van artikel 18 Wetboek IPR is geen sprake.

Terzake maakte de Dienst Vreemdelingenzaken trouwens geen gewag van wetsontduiking maar oordeelde dat de erkenning van het huwelijk zou leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. De weigering tot erkenning is derhalve gesteund op artikel 21 Wetboek IPR.

Dat de intentie van één van de echtgenoten kennelijk niet gericht was op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, werd afgeleid uit het leeftijdsverschil van 10 jaar en de tegenstrijdige verklaringen van betrokkenen.

Daar waar een louter leeftijdsverschil van 10 jaar niet onoverkomelijk voorkomt, vertonen de verklaringen van betrokkenen inderdaad een aantal tegenstrijdigheden:

- Volgens [REDACTED] leerde zij haar echtgenoot in juli 2003 toevallig op straat in Tanger kennen en was er tussen 2003 en de beslissing om te huwen niet veel contact tussen hen.

Verzoeker daarentegen verklaarde dat hij haar leerde kennen op een huwelijksfeest en dat zij een week later stiekem afspraken op de markt in Tanger. Volgens hem was er wel regelmatig contact (SMS, telefonisch, email) en is hij tussen 2003 en het huwelijk in 2007 twee maal naar Marokko gereisd.

Volgens verzoeker zijn de tegenstrijdigheden in de verklaringen te wijten aan het feit dat zijn echtgenote zich schaamde om de waarheid te vertellen nu dergelijke stiekeme afspraken en regelmatig contact niet aanvaard wordt in hun cultuur en evenmin door haar ouders.

- Volgens [REDACTED] werd er in april 2007 besloten om te huwen terwijl verzoeker verklaarde dat deze beslissing genomen werd in de zomer van 2006.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

Geconfronteerd met de verklaring van zijn echtgenote preciseerde verzoeker evenwel dat pas in april 2007 een effectieve datum voor het huwelijk werd vastgelegd.

Het komt de rechtbank voor dat een verschillende interpretatie van de vraag aan de basis van deze tegenstrijdigheid kan liggen. In elk geval is dit niet uit te sluiten.

° Volgens verzoeker spreekt zijn echtgenote goed Frans terwijl zij volgens de diplomatieke post geen Frans spreekt of begrijpt. Hiermee geconfronteerd gaf verzoeker aan dat hij dacht dat ze Frans sprak gezien ze hem ooit een berichtje in het Frans heeft gestuurd.

In dit kader dient te worden opgemerkt dat betrokkenen in het Arabisch en niet in het Frans met elkaar communiceren. Uit de verklaringen kan wel worden afgeleid dat verzoeker niet veel afweet van de talenkennis van zijn echtgenote.

° ██████████ gaf aan dat zij in België de taal zal leren en daarna misschien wil gaan werken terwijl verzoeker verklaarde dat ze universitaire studies wil volgen.

Deze tegenstrijdigheden omtrent de toekomstplannen tonen aan dat betrokkenen geen duidelijke gezamenlijke toekomstvisie hebben.

° Volgens ██████████ heeft verzoeker haar zussen, die in Sint-Niklaas wonen, nooit ontmoet vóór hun huwelijk. Nu haar zussen niet ver van verzoeker wonen, komt dit eerder merkwaardig voor.

Het valt echter niet uit te sluiten dat verzoeker voordien geen contact had met haar zussen. Door verzoeker wordt immers aangegeven dat hij via een neef van zijn echtgenote, die in België woont, met haar in contact kwam nu hij door hen werd uitgenodigd voor het huwelijksfeest waarop zij elkaar ontmoetten.

Bepaalde vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen wijzen erop dat betrokkenen elkaar nog niet zo goed kennen en dit eerder dan dat er sprake zou zijn van leugenachtige verklaringen.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

Het is immers duidelijk dat betrokkenen geen concrete toekomstvisie delen en dat verzoeker niets afweet van de talenkennis van zijn echtgenote. Het komt de rechtbank evenwel voor dat een huwelijk in dergelijke omstandigheden - waarbij de betrokkenen elkaar niet goed kennen - niet dermate uitzonderlijk is in de Marokkaanse cultuur.

Omtrent andere vastgestelde tegenstrijdigheden valt een plausibele uitleg op basis van de gegevens van het dossier niet met zekerheid uit te sluiten. Bovendien moeten deze tegenstrijdigheden beschouwd worden in het kader van de geheelheid van de voorliggende gegevens. Naast deze tegenstrijdigheden dient immers het volgende te worden vastgesteld :

- ° De verklaringen van betrokkenen zijn gelijklopend omtrent het tijdstip van de kennismaking in de zomer van 2003, het verblijf in hotel [redacted] te Tanger na het huwelijk voor drie dagen en het door [redacted] gegeven geschenk.
- ° Uit de foto's blijkt dat er een traditioneel huwelijksfeest plaatsvond. Hierbij werden kosten noch moeite gespaard, hetgeen blijkt uit de meerdere gewaden van de bruid.
- ° Tijdens haar verhoor door de diplomatieke post bleek [redacted] op de hoogte te zijn van de namen van de familieleden van verzoeker en had zij zijn telefoonnummer en dat van zijn moeder onmiddellijk bij de hand. Eveneens wist zij dat verzoeker gescheiden was in 2001.
- ° Blijkens de inlichtingen van de verbalisanten zijn er noch in hoofde van de familie van verzoeker noch in hoofde van de familie van [redacted] concrete aanwijzingen van schijnhuwelijken.

De twee zussen van [redacted] zijn naar België gekomen op basis van een huwelijk. Haar zus [redacted] huwde in 2005 en woont nog steeds met haar echtgenoot samen niettegenstaande een leeftijdsverschil van 15 jaar. Haar zus [redacted] is gehuwd sedert 2001 terwijl er sprake is van een leeftijdsverschil van 14 jaar. Het koppel woont nog steeds samen en heeft één kind.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

De twee broers van verzoeker zijn eveneens gehuwd in respectievelijk 2001 en 2003; beide koppels zijn nog steeds samen. Enkel zijn zus [REDACTED] is gescheiden maar er waren geen aanwijzingen van een schijnhuwelijk in haar hoofde.

Het door de procureur des Konings gevoerde onderzoek toont bijgevolg - gelet op de thans voorhanden zijnde gegevens - niet ten genoegen van rechte aan dat de intentie van verzoeker en/of [REDACTED] er niet op was gericht een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen maar enkel gericht was op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde. Een kennelijke strijdigheid met de openbare orde in de zin van artikel 21 Wetboek IPR komt niet genoegzaam bewezen voor.

Dat er reeds twee van haar zussen op basis van een huwelijk naar België zijn gekomen, maakt het aannemelijk dat [REDACTED] eveneens via het huwelijk een verblijfsvoordeel in België beoogt.

De afwezigheid van de intentie om een duurzame leefgemeenschap te vormen is evenwel het enige criterium om te besluiten tot een schijnhuwelijk. Is die intentie aanwezig, doch spelen er ook andere motieven of zijn ze zelfs doorslaggevend, dan is het huwelijk geldig (vgl. VALKENBORGH S., Overzicht van rechtspraak (1994-2001) - De nietigverklaring van het huwelijk, E.J., 2002, 56, nr. 19).

Terzake dient dan ook te worden vastgesteld dat de buitenlandse authentieke huwelijksakte voldoet aan het bepaalde in artikel 27 § 1 lid 1 Wetboek IPR zodat ze in België moet worden erkend.

Het verzoek komt derhalve gegrond voor.

Rep. nr.:

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

Bundel nr.:

Met inachtneming van de artikelen 2, 30, 34, 35, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Gehoord de heer L. Van den Bossche, eerste substituut-procureur des Konings, in zijn mondeling advies gegeven in raadkamer op 30 september 2008 en gehoord verzoeker in zijn repliek.

Verklaart het verzoek ontvankelijk en gegrond.

Beveelt de erkenning in België van de buitenlandse authentieke akte inzake het huwelijk gesloten te [REDACTED] (Marokko) op [REDACTED] tussen [REDACTED], geboren te Sint-Niklaas [REDACTED], en [REDACTED], geboren te [REDACTED] [REDACTED] (Marokko) op [REDACTED], welke huwelijksakte op [REDACTED] 2007 werd geregistreerd door de notariële afdeling van de rechtbank van eerste aanleg te Tanger (Marokko).

Legt de kosten ten laste van verzoeker.

Aldus gedaan in raadkamer en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van vier november tweeduizend en acht.

Aanwezig :

H. Standaert, ondervoorzitter, voorzitter van de tiende kamer;

C. Reubrecht, rechter;

L. Nuyts, rechter;

L. Van den Bossche, eerste substituut-procureur des Konings;

L. Vangeyte, griffier.

L. Vangeyte

L. Nuyts

C. Reubrecht

H. Standaert